

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και Δοξολογία για την 114η επέτειο απελευθέρωσης της Αλεξανδρείας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 18 Οκτωβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας.

Στο τέλος τελέστηκε Μνημόσυνο για τους πεσόντες του Μακεδονικού Αγώνα και Δοξολογία για την 114η επέτειο της απελευθέρωσης της πόλεως από τον τουρκικό ζυγό, παρουσία τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών, ενώ ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο ηρώο της πόλεως και, τέλος, στρατιωτική και μαθητική παρέλαση στην οδό.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος συνέδεσε τη μνήμη των δοκιμασιών των πρώτων χριστιανών με τα χρόνια της δουλείας που υπέμειναν οι πρόγονοι του ελληνικού λαού. Παράλληλα, αναφέρθηκε στη συμβολή του Ευαγγελιστή Λουκά στη διάδοση του Ευαγγελίου, καθώς και στον αγώνα των Ελλήνων για την απελευθέρωση της Μακεδονίας, η οποία για την Αλεξάνδρεια ήρθε στις 18 Οκτωβρίου 1912.

Ο Μητροπολίτης κάλεσε τους πιστούς να τιμούν τη θυσία των προγόνων τους όχι μόνο με λόγια, αλλά και με έμπρακτη ευγνωμοσύνη, ανιδιοτελή αγάπη για την πατρίδα και τους συμπολίτες τους, καθώς και με διάθεση προσφοράς και θυσίας για το δίκαιο και την ελευθερία.

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν».

Με αυτή την προτροπή ολοκληρώνει ο πρωτοκορυφαίος απόστολος Παύλος την επιστολή του προς τους χριστιανούς των Κολοσσών, όπως ακούσαμε στο σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα.

Δέσμιος για το Ευαγγέλιο του Χριστού, που κήρυττε με ζήλο, ζητά από τους Κολοσσαείς να τον θυμούνται στη δοκιμασία που υπομένει και να παραδειγματίζονται από αυτήν και για τη δική τους ζωή.

Μαζί του βρίσκονται πολλοί μαθητές και συνέκδημοί του και μεταξύ αυτών και ο ιερός ευαγγελιστής Λουκάς, ο ιατρός, τη μνήμη του οποίου τιμά σήμερα η Εκκλησία μας.

Ο απόστολος Παύλος τον αναφέρει όχι μόνο με την ιδιότητα του ιατρού, αλλά και δείχνοντας την αγάπη του στο πρόσωπό του, χαρακτηρίζοντάς τον αγαπητό.

Η αγάπη αυτή ήταν προφανώς αμοιβαία, διότι ο ευαγγελιστής Λουκάς ήταν εκείνος ο οποίος συντρόφευσε τον μεγάλο απόστολο σε πολλές περιόδους του αλλά και συγκακοπάθησε μαζί του, όταν το πλοίο με το οποίο ταξίδευαν ναυάγησε, και όταν ο απόστολος Παύλος βρέθηκε στη φυλακή.

Η συναναστροφή αυτή του ευαγγελιστού Λουκά με τον απόστολο Παύλο δεν του δίδαξε μόνο πολλά, αλλά και τον κατέστησε αυτόπτη μάρτυρα των κόπων και των πόνων τους οποίους υπέμεινε ο πρωτοκορυφαίος απόστολος για να κηρύξει το Ευαγγέλιο του Χριστού και τους οποίους αποτύπωσε στη συνέχεια στις «Πράξεις

τῶν Ἀποστόλων», διδάσκοντας και εμάς αυτό που ακούσαμε να συστήνει σήμερα στους Κολοσσαείς ο απόστολος Παύλος: «Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν».

Σήμερα, όμως, ημέρα των Ελευθερίων της πόλεώς μας, μνημονεύουμε εκτός των δεσμῶν του ιδρυτού της τοπικής μας Εκκλησίας και των δεσμῶν της δουλείας την οποία υπέμειναν οι πρόγονοί μας επί 500 και πλέον χρόνια. Μιας δουλείας σε έναν αλλόθρησκο και βάρβαρο κατακτητή, που με κάθε τρόπο προσπαθούσε να τους εξαναγκάσει να ξεχάσουν και τη γλώσσα τους και την ιστορία τους και την πίστη τους, ώστε εύκολα στη συνέχεια να αφομοιωθούν μαζί του και να μην επιδιώξουν ποτέ την ελευθερία και την ανεξαρτησία τους.

Όμως οι πατέρες μας υπέμειναν τη σκλαβιά με πίστη στον Θεό και με την ελπίδα ότι κάποια ημέρα θα ελευθερωθούν και πάλι.

Και δεν ήλπιζαν μόνο αλλά και αγωνίσθηκαν για την ελευθερία τους, επαναστατώντας μαζί με τους άλλους Έλληνες, αλλά και δίνοντας τον δικό τους αγώνα, τον Μακεδονικό Αγώνα, για να απαλλαγούν από την ξένη κατοχή.

Και ο Θεός άκουσε τις προσευχές τους, είδε τα δάκρυά τους και μας χάρισε την ελευθερία, σαν σήμερα, στις 18 Οκτωβρίου του 1912. Την ημέρα αυτή ο ελληνικός στρατός που πολεμούσε για την απελευθέρωση της Μακεδονίας από τους Τούρκους αλλά και από εκείνους που επεδίωκαν την προσάρτησή της στη σφαίρα της επιρροής τους, εισήλθε νικητής στην πόλη μας.

Γι' αυτό και δοξάζουμε σήμερα τον Θεό, εδώ στον ναό της Παναγίας, όπου έσπευσαν και οι πατέρες μας για να χτυπήσουν χαρμόсуна τις καμπάνες, όταν πληροφορήθηκαν την είσοδο του Ελληνικού Στρατού στην Αλεξάνδρεια, αλλά και για να ψάλουν ύμνους δοξολογίας και ευχαριστίας προς τον Θεό που τους χάρισε την ποθητή ελευθερία.

Τιμούμε, όμως, και εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας και προς τους γενναίους αγωνιστές, τους στρατιώτες μας που συστρατεύθηκαν στον δύσκολο αυτόν αγώνα για να ελευθερώσουν τη Μακεδονία μας και να την ενώσουν με το ελεύθερο ήδη ελληνικό κράτος, χωρίς να υπολογίσουν ούτε κόπους ούτε θυσίες ούτε στερήσεις ούτε την ίδια τους ακόμη τη ζωή.

Η αγάπη τους για την πατρίδα και τους σκλαβωμένους αδελφούς τους λειτουργούσε ως κίνητρο για να πολεμούν προσηλωμένοι στον στόχο τους, που δεν ήταν άλλος παρά η απελευθέρωση της Μακεδονίας.

Μνημονεύουμε την υπέροχη θυσία τους. Υποκλινόμαστε στο μεγαλείο της ψυχής τους και στη γενναιότητά τους και τους εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας.

Για να έχει, όμως, νόημα η ευγνωμοσύνη μας, θα πρέπει η δική τους προσφορά και η δική τους θυσία να αποτελεί παράδειγμα και για εμάς. Παράδειγμα ανιδιοτελούς αγάπης για την πατρίδα αλλά και θυσίας για το δίκαιο και την ελευθερία. Γιατί ούτε το δίκαιο ούτε η ελευθερία είναι αυτονόητα στον κόσμο μας. Πρέπει οι άνθρωποι να τα διεκδικούμε και να μην τα κατασπαταλούμε. Και για να τα διεκδικούμε θα πρέπει να εμφορούμεθα πρωτίστως από ανιδιοτελή αγάπη για την πατρίδα και τους συμπολίτες μας, να εμφορούμεθα από πνεύμα θυσίας και προσφοράς, από πνεύμα υπακοής στα κελεύσματα της πατρίδος. Μόνο έτσι θα φανούμε αντάξιοι των αγώνων και της θυσίας των πατέρων μας, αντάξιοι και της ελευθερίας που μας χάρισαν και απολαμβάνουμε σήμερα μνημονεύοντας τη δική τους θυσία.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

